

slag. Det er forelagt i alt væsentligt i den Skikkelse, hvori det blev forelagt i det tidligere Folketing, og de Ændringer, der er foretagne i det, kan jeg tiltræde. Jeg kan ikke være enig med Hr. Simonsen i, at det skulde være en Forringelse af Lovforslaget, at Kontrollen henlægges under Landbrugsministeriet. Om dette bliver Tilfældet, afhænger ganske af, hvorledes man fra Landbrugsministeriets Side vil administrere denne Lov. Jeg har den Tro, at Administrationen vil blive den samme, enten man lægger den under Justitsministeriet eller under Landbrugsministeriet; men at den hører hjemme under Landbrugsministeriet, forekommer det mig, man maatte kunne blive enig om.

Dette Lovforslag er ikke det mest ideelle, man kunde tænke sig i Retning af Kødkontrol, det skal jeg villigt indrømme; men jeg tror, at Forholdet er det, at man for Tiden ikke kommer længere i Retning af indenrigs offentlig Kødkontrol. Lovforslaget indeholder saa mange Fremskridt, at jeg for mit Vedkommende vilde mene, at dets Gennemførelse saa omtrent i den Form, hvori det er forelagt, vilde være et betydeligt Fremskridt.

Jeg vil imidlertid gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han tror, at den her foreslaaede Kontrol kan gennemføres, hvis ikke ogsaa Lovforslaget om den civile Veterinæradministration bliver vedtaget. Jeg ved meget vel, at sidstnævnte Lovforslag i sin Tid ikke blev modtaget med særlig Varme i dette Ting, idet man mente, at der var foreslaaet alt for mange Embedsmænd. Men en Kontrol kan ikke udføres tilstrækkelig effektivt, medmindre der kommer nogle flere Embedsmænd. Det Lovforslag, som tidligere blev forelagt, kan naturligvis, hvis man ellers kunde enes derom, reduceres paa forskellige Maader. Som det var formet, var det maaske for ideelt, men maaske kan man enes paa et lidt billigere Grundlag; dertil skulde jeg eventuelt gerne være medvirkende.

Jeg vil gerne spørge Justitsministeren, om han ved, hvorvidt der fra Landbrugsministeriets Side paatænkes fremsat et Lovforslag om den civile Veterinæradministration. I øvrigt skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Schjær: I Modsætning til Hr. Simonsen nærer jeg den fuldeste Tillid til, at der ved et Udvalgsarbejde med den nuværende Sæmmensætning af Folketinget vil kunne komme et godt og nyttigt Resultat ud af dette Lovforslag. Jeg er ikke saa sikker paa, at det hurtige Tempo altid skulde være det gode. Undertiden ser man, at det langsomme Tempo er det, som bringer de bedste Resultater. Vi kan blot se udenfor vor egen Dør for Øjeblikket, vi ser da, at det meget hurtige Tempo ikke har skaffet de bedste eller de smukkeste Resultater.

Enhver næringsdrivende har Interesse i en Lov, som skal tjene til at bevare, styrke og skabe Tillid mellem Forbrugere og Forhandlere. Tillid er, som vi alle ved, af den største Betydning i dette Forhold, og derfor kan ganske særlig de næringsdrivende byde ethvert Skridt i den Retning velkomment.

Den bedste Ordning paa Kødkontrollovgivningens Omraade vilde være den, at ethvert Dyrs Slagtning blev overvaaget af en Dyrlæge. Men det kan ikke skjules, at Gennemførelsen af en saadan Ordning vil volde, man kan gerne sige, uovervindelige praktiske Vanskeligheder, og ogsaa meget store økonomiske Vanskeligheder. Naar man ikke kan faa det bedste, er man nødsaget til at tage Nr. 2, ja maaske endogsaa under visse Forhold Nr. 3. Hvis man ikke kan faa den Ordning, som man gaar ud fra er den allerbedste, den af Landbrugsministeriet autoriserede Slagtehuskontrol, maa man altsaa tage den Ordning, som omtales i § 2, og som omhandler Dyrlægetilsyn med Dyr i levende Tilstand og med Dyr i slagtet Tilstand. Denne Ordning er efter min Mening fuldt forsvarlig.

Med det Kød og Flæsk, som har været Genstand for den Art Kontrol, har det hidtil været saaledes, at man har kunnet sælge det i alle Kommuner over hele Landet. Men efter Lovforslagets § 3, 2det Stykke, vil det jo ikke blive Tilfældet. Der staar der: „Kød og Slagteaffald af Dyr, der er slagtede i de i § 2, Punkt b) angivne Kredse og ved Undersøgelsen i den paa-gældende Kreds henført til 1ste Klasse, maa kun indføres til Forhandling i de i § 2, Punkterne b) og c) nævnte Kredse“. Jeg skal ikke nægte, at jeg finder dette ganske